

^१भर्षा-भर्षा-अष्टा-अष्टी, भर्जयिता-अज्जयिता-त्री, बिभर्जिषिता-बिभर्क्षिता-
बिभर्जिषिता-बिभर्क्षिता-त्री, बरीभृज्जिता-त्री; — — —
^२भृजन्-न्ती-ती, भर्जयन्-अज्जयन्-न्ती, बिभर्जिषन्-बिभर्क्षन्-बिभर्जिषन्-
बिभर्क्षन्-न्ती; — — —
भर्क्षयन्-अर्क्षयन्-न्ती-ती, भर्जयिष्यन्-अज्जयिष्यन्-न्ती-ती, बिभर्जिषिष्यन्-
बिभर्क्षिष्यन्-बिभर्जिषिष्यन्-बिभर्क्षिष्यन्-न्ती-ती; — — —
भृजमानः, भर्जयमानः-अज्जयमानः, बिभर्जिषमाणः-बिभर्क्षमाणः-बिभर्जिषमाणः-
बिभर्क्षमाणः, बरीभृज्जयमानः; — — —
भर्क्षयमाणः-अर्क्षयमाणः, भर्जयिष्यमाणः-अज्जयिष्यमाणः, बिभर्जिषिष्यमाणः-
बिभर्क्षिष्यमाणः-बिभर्जिषिष्यमाणः-बिभर्क्षिष्यमाणः, बरीभृज्जिष्यमाणः;
धानाभृट् ^३प्रभृट्-प्रभृट्-प्रभृजौ-प्रभृजः; — — —
^४भृष्टम्^A-भृष्टवान्, भर्जितः-अज्जितः, बिभर्जिषितः-बिभर्क्षितः-बिभर्जिषितः-
बिभर्क्षितः, बरीभृज्जितः-तवान्; — — —

1. वृचि, रेफोपधानिवृत्तौ रमागमे च जकारस्य षकारे घृत्वे भर्षा इति रूपम् ।
रमभावपक्षे तु, 'स्कोः—' (8-2-29) इति सकारलोपे षत्वघृत्वयोश्च भर्षा इति
रूपमिति ज्ञेयम् । एवमेव तव्यदादिष्वपि प्रक्रियोह्य ।
2. शतरि, तुदादित्वेन कर्तरि शप्रत्यये, तस्य सार्वधातुकत्वेन, 'सार्वधातुकमपित्'
(1-2-4) इति विद्वद्भावः । तेन सम्प्रसारणादिषु रूपमेवम् । एवं शानच्यपि प्रक्रिया
ज्ञेया ।
3. क्विपि, पदान्तनिमित्तके संयोगादिलोपे, सम्प्रसारणे, जकारस्य षत्वे जश्त्वचत्वयोश्च
रूपमेवम् । धानाभृट् = आष्टम् । काशिकायाम् (8-2-36) उदाहृतमेतत् पदम् ।
4. निष्ठायां, सम्प्रसारणे पूर्वरूपे षत्वघृत्वयोश्च रूपम् । एवमेव क्त्वा-क्तिप्रभृतिष्वपि
प्रक्रिया ज्ञेया । क्षीरतरङ्गिण्यां 'प्रसारणविषये नेष्यते—भृष्टलुचि (च्चि?)
तलिङ्गात् ।' इति वाक्यं लक्ष्यते । तस्यायमर्थः— संप्रसारणयोग्यस्थले 'अस्जो
रोपधयो रमन्यतरस्याम्' (6-4-47) इति सूत्रस्य प्रवृत्तिर्न; तत्र निदानं तु
राजदन्तादिगणे (2-2-31) भृष्टलुचि (च्चि?) तपदस्य निर्देशरूपात् लिङ्गात्—इति ।
अत्र गणे (2-2-31) काशिकादिषु मृष्टलुचितम् इत्येव पदं पठितम्,
गणरत्नमहोदधौ राजदन्तादिगणे (पु 120-121) "पूर्वं लुञ्जितम् = अपनी-
तम्, पश्चाद् भृष्टम् = पक्वम् भृष्टलुञ्जितम् । यथा—'यद्भृष्टलुञ्जितशशेव
शशाङ्कपात्री ।' इत्युक्तमिहावधेयम् ।

A. '.....प्रभृष्टवल्लान् क्षिपन् अरिमर्तिं कृषन् माधवः ।' धा. का. 2. 72.